

Dialogi nuorten vapaaehtoistoiminnasta

Työpajoissa käytettiin Sitran kehittämää Erätauko-menetelmää, joka on tarkoitettu rakentavan yhteiskunnallisen keskustelun käynnistämiseen ja käymiseen. Menetelmään voit tutustua: www.eratauko.fi.

Taustamateriaali

Taustaksi käytiin läpi Taloustutkimuksella teetetyn selvityksen Vapaaehtoistoiminta Suomessa 2018 tuloksia nuorten osallistumisen näkökulmasta:

- 15 – 24 -vuotiaat tekivät vapaaehtoistyötä keskimäärin vuonna 2015 10 h/kk ja vuonna 2018 27 h/kk. Kasvu on ollut merkittävästi suurempaa kuin missään muussa ikäryhmässä.
- Niistä nuorista, jotka eivät ole osallistunut vapaaehtoistoimintaan, 69 % sanoo, että osallistuisi, jos pyydetäisiin. Osuus on suurempi kuin missään muussa ikäryhmässä.
- Kun opiskelijoilta kysyttiin, kokeilisivatko he vapaaehtoistyötä osana opintojaan, mikäli se olisi mahdollista, 76 % vastaa kyllä. Naisopiskelijoista jopa 96 % olisi kiinnostunut tekemään vapaaehtoistyötä kouluaikana. Työssäkävivistä 59 % haluaisi tehdä vapaaehtoistyötä työajalla, jos työnantaja mahdollistaisi sen. Opiskelijat ovat siis vielä kiinnostuneempia vapaaehtoistoiminnasta kuin työssäkävivät.

Tutkimustulokset osoittavat, että nuoret ovat todella kiinnostuneita vapaaehtoistoiminnasta. Tästä huolimatta pienempi osuus nuorista kuin muista ikäryhmistä todella osallistuu vapaaehtoistoimintaan. Useat vapaaehtoistoimintaa järjestävät organisaatiot toivoisivat tavoittavansa nuoria nykyistä paremmin.

Keskustelut työpajassa

Seminaaripäivän aikana järjestettiin kaksi erillistä keskustelua, joissa oli eri osallistujajoukko. Tähän osioon on kirjattu aiheet, joista keskusteltiin, sekä mitä niistä sanottiin. Kommentit eivät ole kronologisessa järjestyksessä, vaan tähän koosteeseen on yhdistetty molempien keskusteluiden tulokset aihepiirien mukaan. Osallistujien kommentit ovat ranskalaisilla viivoilla ja Kansalaisareenan kommentit ja lisäykset kursiivilla. Kirjaamisessa käytetty lyhennettä vet = vapaaehtoistoiminta.

Alaikäiset vapaaehtoistojoina

- ”Esimerkitapaus: puhutaan alaikäisistä, joita ei ole puhujan toiminnassa mukana, toiminta on turvamääräysten takia K18. Lomakkeen kautta ilmoitettiin 14-vuotias, emmekä tiedä mitä hän voisi tehdä. Yritämme aina löytää kaikille jotain, mutta tämä oli haasteellinen ja uusi tilanne. Ehkä parin / aikuisen kanssa toimiminen?”
- ”Vuosi sitten vaihdettiin paikkakuntaa, oma 14-vuotias tytär sanoi pari päivää sitten, että pitäisi taas alkaa tehdä yhdessä vapaaehtoistyötä maahanmuuttajien ja pakolaisten kanssa, kuten edellisellä paikkakunnalla.”
- ”Meillä on monia vet-vaihtoehtoja, mutta kipuilltu sen kanssa, mitä alle 18-vuotias voi tehdä, koska usein mennään esim. vanhuksen luo kylään – vastuukysymykset. Yritetään onkia nuoren vahvuuksia ja kiinnostuksia, ollaan rakennettu uusia vet-muotoja tai tapahtumia, joissa on aikuinen mukana tai lähistöllä.”
- ”Meillä vapaaehtoisilta pyydetään rikosrekisteriselosteet – jos on alaikäinen, tarvitseeko vanhemmilta luvan vapaaehtoistyön tekemiseen?”
- ”Työsopimuksen voi kirjoittaa 15-vuotiaana, eli viimeistään 15-vuotiaana voi sitoutua ilman vanhempien lupaa.”

Alaikäisen työpari voi löytyä toisesta vapaaehtoisesta tai omasta perheestä. Välillä on tarve rakentaa myös aivan uusia muotoja, jotka sopivat alaikäisille. Mikään laki tai asetus ei kiellä nuorten vapaaehtoistoimintaa. Jeesan-hankkeen Nuorten vapaaehtoistoiminnan käsikirja kokoaa vinkkejä alaikäisistä vapaaehtoistojoina ja mitä heidän rekrytoinnissaan on hyvä ottaa huomioon.

Yhteistyö ja erilaiset käytännöt eri toimijoiden välillä

- ”Kylä tarvitsisi nuorille toimintaa, tilat olivat olemassa, mutta työntekijäresurssi puuttui. Mietittiin seurakunnan ja kunnan kanssa, että nuori voisi olla vastuuhenkilö, avaamassa ovia jne. Tämä sopi seurakunnalle, mutta ei kunnalle! Kunta perusteli tätä vastuukysymyksellä.”
- ”Meillä myös ohjaaja kokee nuoren vapaaehtoisen mukaan ottamisen liian suurena vastuuna.”
- ”Partiossa täysin eri näkökulma, nuoret vetävät retkiä pari vuotta nuoremmille (nykyään kuitenkin aikuisen valvonnassa). On teini-ikäisiä ryhmänohjaajia, joilla avaimet ja ovat omatoimisia.”
- ”En ajattele vain omaa tilannettani, en tarvitse nuoria ”vain mulle”, vaan miten saadaan esim. syrjäytymisvaarassa olevat nuoret mukaan kansalaistoimintaan? Ja ne, joiden pääsy työelämään on vaarassa. Ehkä pitäisi kannustaa vain toimimaan jotenkin. Oppia vetistä pitäisi saada jo peruskoulussa.”

Innostus ja sitoutuminen

- ”Sitoutumisen haaste nuorten kohdalla – ovat joko todella hyviä, mutta on myös niitä, jotka innostuvat tai ilmoittautuvat, mutta heitä ei saakaan enää kiinni, eivätkä edes peru.”
- ”Nuorella täytyy olla itsellään se innostus ja sitoutuminen, sitoutuminen voi olla haastavaa.”
- ”Yksi nuori halusi meillä ikäihmisen ystäväksi ja hän on sitoutunut todella hyvin.”
- ”Seurakunnilla isoseet – heillä saattaisi olla vinkkejä nuorten mukaan saamiseksi – vai onko kyseessä ryhmän vetovoima?”
- ”Vet:aan lisäksi merkittävä motivaatiotekijä voi olla ryhmään kuulumisen ja ajanvietto muiden kanssa.”
- ”Nuorilla on paljon kaikkea tekemistä, hankala sitoutua – nykyään helpompi saada pop up -vapaaehtoisia.”
- ”Yksi hyväksi todettu keino: nimetään kaveri/mentor, joka sitouttaa toimintaan. Vähentää ohjaajan työtaakkaa. ”Kaksin aina kaunihimpi” – nuori voisi tulla kaverin kanssa.”
- ”Ehkä pitää heittää romukoppaan ajatus hyvästä ja huonosta vapaaehtoisesta. Meidän tehtävämme on muokata vet-tehtävät sellaisiksi, että ne kiinnostavat. Ei tarvitse pitää kiinni vanhoista tavoista. Toisaalta kun ajattelin, että pitkäaikainen toiminta ei kiinnosta, niin olemme juuri saaneet 120 ihmistä sitoutumaan vuodeksi ikäihmisen ystäväksi. Pitkäaikaiselle toiminnallekin on tarvetta.”
- ”Koordinoi vain yhtä vapaaehtoistoimintaa, tavoite on, että lapsen kanssa toimiva vapaaehtoinen on valmis sitoutumaan vuosikausiksi, ilmoittaa esteet huoltajalle, yms. Tämä poissulkee nuoret. Halutaan kuitenkin saada erilaisia vapaaehtoisia, koska myös perheet ovat erilaisia.”
- ”Riippuu paljon kohderyhmästä, kuka sopii vapaaehtoiseksi. Esim. kehitysvammainen saattaa loukkaantua, kun ystävyysuhde loppuu, kun vapaaehtoinen haluaa tai joutuu lopettamaan tehtävän, voi olla vaikea ymmärtää määräaikaista.”

Markkinointi, brändäys, sanoittaminen ja puhumisen tavat, sekä esteiden madaltaminen

- ”Olin pitämässä kuntouttavassa työtoiminnassa oleville nuorille oppituntia. Eivät ymmärtäneet miksi kukaan tekee mitään ilmaiseksi. Tajusin, että tieto vet:stä on todella heikkoa – tietoa pitäisi jakaa esim. kouluissa. Eri tahot voisivat järjestää tilaisuuksia kouluille tai rakentaa tietopaketteja nuorille. Askeleet oppilaitosten suuntaan, perusopetuksesta toiseen asteeseen. Täytyy saada vet kuulostamaan hauskalta, ei työltä! Vet-paikassa täytyy olla kummi tai joku muu, joka auttaa alkuun ja tukee. Uuteen paikkaan meneminen on nuorille vaikeaa.”
- ”Kun aina puhutaan rahasta, on hienoa, että tehdään selvitystä periytyvyydestä (viittaa tulevaan opinnäytetyöhön, josta kuultiin aiemmin päivällä) – onko niin, että halu osallistua ja vet:n arvo periytyy? Kotona joko annetaan positiivinen esimerkki tai sanotaan, että ”en tee mitään, jos ei makseta”.”
- ”Moni voi verrastaa vet:n palkattomaan työhön – työkokeiluihin, harjoitteluihin, kuntoutukseen. Mutta kun hyvä vet-paikka löytyy, se voi näyttää suuntaa opiskelulle ja uralle.”
- ”Ollaan mietitty, mikä on sopiva taso tiedon jakamisessa ja missä vaiheessa. Pakollinen kurssi ei ehkä ole paras tapa. Mikä toimisi parhaiten, kun mennään koululle?”
- ”Meillä vapaaehtoistoimijat tekevät keskenään yhteistyötä. Halutaan saada perheille oikeat palvelut. Pystytty matchaamaan ”erikoiset” vapaaehtoiset ja avun tarvitsijat. Tärkeää toimia yhdessä ja löytää paras ratkaisu! Tämä kasvattaa kaikkien mahdollisuutta löytää sopiva tekijä. Mm. vet.fi on hyvä paikka löytää vapaaehtoistyötä. Tempauksien, tapahtumien ja yhteistyön kautta voi löytää vapaaehtoisia.”

- ”Taloudelliset rakenteet voivat myös vaikuttaa asenteisiin, jos työ ei tuota numeraalista tulosta, on kyse vet:sta, kun taas partiossa toiminta rakentuu täysin eri arvopohjalle. Eräs yritys haluaa hyötyä siitä, että tekevät vapaaehtoistyötä, kun taas partiossa kyse on erilaisesta arvosta.”
- ”Nuorena on tärkeää päästä kokeilemaan eri asioita. Asenteet muodostuvat alle 12-vuotiaana, kiinnostukset alle 14-vuotiaana.”
- ”Ehkä nuoret tavoittavat tehtäviä enemmän somen kautta?”
- ”Nuoret halusivat sähkövuoron tilasta, josta voi varata vuoron vain, jos on yhdistys. Nuoret eivät tietenkään lähteneet perustamaan yhdistystä. Näitä esteitä pitää madaltaa!”
- ”Nuoret vaatisivat pientä ohjausta ja rohkaisua – olemmeko oikeasti kiinnostuneita nuorista? Eivät he ole erilaisia ihmisiä kuin muutkin. Joskus kuulee, että ”nuori vain tuijotti kännykkää” No, miksi? Ehkä olisi voinut jututtaa nuorta, kysyä miten hänellä menee ja muuten huomioida nuori. Opettajat ja vanhemmatkin ovat kiireisiä, nuoret pitää huomioida!”

Vapaaehtoisuus on harrastus

- ”Puhun vapaaehtoisuudesta harrastuksena. Jaan tätä näkökulmaa nuorille – selitän motivaation näin: ”miksi harrastat sitä, mitä harrastat?””
- ”Vapaaehtoisuus on harrastus! Korostaisin tätä. Se tuottaa iloa sekä saajalle ja antajalle.”
- ”Minulla on dilemma: olen ollut vahvasti partiossa mukana pienestä asti, on vaikea ymmärtää, että sekin on vapaaehtoistyötä, kuitenkin tuntuu, ettei partio ja vet ole samassa pöydässä. Se ei ole puuhastelua vaan harrastus, jossa on hyvät käytänteet. Voiko muutakin vet:aa muuttaa enemmän harrastuksenomaiseksi? Partiosta ja vet:sta on vaikea puhua samoilla sanoilla – vierastan ajatusta, että puhutaan vet:stä erikseen muusta toiminnasta (kuuluu vain järjestöille) – sille on olemassa isommat rakenteet, suuret massat nuoria osallistuvat. Miten saadaan nämä kaksi kohtaamaan?”
- ”Olen huomannut saman ilmiön lasten ja nuorten kanssa jutellessa. Kukaan ei sano tekevänsä vet:aa, vaikka monet ovat partiossa tai isosena, mutta eivät miellä sitä vapaaehtoisuudeksi. Kieli on vahvasti tässä mukana – puhutaan partiosta, ei vet:stä, oma slangi vaikeuttaa keskustelua.”
- ”Kysymys on monimutkainen. Meidän vapaaehtoiset vetää perinteistä ryhmätoimintaa, mutta on myös esim. ruokatoimintaa. Myös meillä puhutaan usein harrastustoiminnasta, vaikka toimintaa on monenlaista. Joskus jopa ajatellaan ”se nyt on vain sellaista harrastustoimintaa”. Vetillä on ehkä painoarvo, jolla haetaan jotain hyvää?”
- ”Vet:ssa annetaan jollekin jotain, harrastuksessa saadaan jotain. Vaikka todellisuudessa molemmissa molemmat osapuolet saavat.”
- ””Olen harrastanut partiota ja käynyt vapaaehtoisena jakamassa mehua.’ Logiikka?”

Mukaan pyytämisen ja aidon kohtaamisen merkitys

Henkilökohtainen kohtaaminen: pyytäminen, kutsuminen, kiitos, sekä vielä nuoren oman osaamisen kuuntelu ovat todella tärkeitä.

- ”Mainitsin (edeltävässä parikeskustelussa) hyvänä kokemuksen omasta nuoruudestani isosena toimimisen. Olimme erittäin tervetulleita, oli nuorisotyöntekijää, pappia, yms. – tukea tuli ja kannustusta, oli hyvä kokemus.”
- ”Tuosta tuli mieleen, että en olisi lähtenyt isoseksi, ellei minua olisi pyydetty. Olin todella iloinen, että lähdin.”
- ”Vet:ssa on todella tärkeää, että joku pyytää mukaan! Minutkin on aikanaan todennäköisesti pyydetty mukaan, en muista itse hakeutuneeni.”
- ”Erilaisia kokemuksia: olen ollut vastaanottokeskuksessa leikkittämässä lapsia (19–20 -vuotiaana), oli todella kivaa ja tykättiin, mutta käytiin vain 5–10 kertaa, koska kukaan ei kiittänyt tai pyytänyt tulemaan uudelleen, jouduimme itse sopimaan ajat. On tärkeää sitouttaa!”
- ”Kiittäminen on perusasia, meidän tehtävä on koordinoida ja kertoa milloin voi tulla ja muut perusjutut.”
- ”Minulla myös huono kokemus, olin opiskelujen yhteydessä vapaaehtoisena – sain perehdytyksen, tarkoitus oli mennä perheeseen seurustelemaan lapsen kanssa, tutustumaan perheeseen. Kävi niin, että äiti luuli saavansa ilmaisen lapsenvahdin, suuttui minulle, kun halusi lähteä ulos enkä suostunut jäämään yöksi

lapsenvahdiksi. Järjestön olisi pitänyt olla ensikäynnillä mukana selittämässä mistä vapaaehtoisuudessa oli kyse.”

- ”Perusjutut ovat pienestä kiinni, esim. kiittäminen – lukiolaisten mielestä parasta oli se, että heitä kiitettiin!”
- ”Hektisessä maailmassa helppo unohtaa tärkeät asiat – nuorta pitää kuunnella herkällä korvalla. Huono kokemus saattaa pilata loppuelämän innon tehdä vet:aa.”
- ”Onko ikävissä kokemuksissa taustalla se, että vapaaehtoinen tulee ja menee itsenäisesti, vaikka toiminnan pitäisi olla enemmän ammattimaista? Tarvitaan valmennus, jos pidempiaikaista toimintaa. Ennakkoluulo voi olla, että vet on puuhastelua. Kohtaaminen on voinut mennä pieleen.”

Nuorille sopivat tehtävät ja ohjaus oikeanlaisiin tehtäviin

- ”Voisiko esim. ilmastoaktivismia käyttää vetonaulana nuorille?”
- ”On helpompi markkinoida, jos vet-tehtäviä on tuotteistettu.”
- ”Ei anneta nuorille vain hanttihommia, vaan otetaan nuori tasavertaisena vastaan ja annetaan kivoja tehtäviä. Ei tyyliin ”no, ei ole muuta, pese vaikka ikkunat”.
- ”Vapaaehtoistoiminnan uraohjaus: jos olisi kummeja, jotka auttaisivat nuoria löytämään juuri hänelle sopivaa tehtävää.”
- ”Hämeen setlementin vet-koordinaattorit toimivat juuri tällä periaatteella. Ohjaavat ihmisiä oikeaan suuntaan haastattelun perusteella. Myös muualla mietitään, mikä olisi mukavaa toimintaa.”
- ”Entä oppilaanohjaustunnit? Voisivatko ohjaajat esitellä myös vapaaehtoistoimintaa? Vapaaehtoistoiminnan perehdytystä opoille. Tämä tehtäväksi Valikkoverkostolle!”
- ”Vet:n ”ammatinvalintatesti” tai ”harrastustesti”.”

Pop up -vaihtoehdot ja projektiluonteisuus vaikuttaisivat purevan tähän kohderyhmään. Kynnystä madaltaa, jos nuori pääsee kokeilemaan erilaisia vapaaehtoistehtäviä. Sen jälkeen vielä toiminnan muokkaaminen kokeilemisen kautta olisi ideaalitilanne.

Ennakkoluulot nuorista vapaaehtoistojoina

- ”Joskus meillä aikuisilla on ennakkoluuloja nuoria kohtaan.”
- ”Kerroin lukiossa vet:n yhteiskunnallisesta tärkeydestä, porukka flegmaattista, enkä saanut heihin yhteyttä. Seuraavalla viikolla piti lähteä hommiin. Mietin asenteellisesti, että mitäköhän tästä tulee, saavatko he mitään aikaan. Todellisuudessa saatuaan hommansa, nuoret tekivät loistavaa työtä, paljon paremmin ja enemmän kuin olisin ikinä odottanut. Ehkä he eivät olleet kiinnostuneita ”seurakunnan tädin” luennosta, mutta osallistuivat vet:aan hyvin!”
- ”Nuoret muotoilivat someviestejä yhdistykselle valmiiksi. Yhdistys kuitenkin uudelleenmuokkasi nuorten tekemiä viestejä, vaikka ne olivat täysin asiallisia. Nuorten vapaaehtoistyötä ei arvostettu, se ei kelvannut sellaisenaan. Tästä jäi todella paha maku.”
- ”Aina puhutaan ikärasismista ja ennakkoluuloista ikäihmisiä kohtaan. Meillä lähinnä ikäihmisiä vapaaehtoisina, myös kolme nuorta. Kohde sotaveteraanit. Nuorten kohdalla usein mietitään ”osaavatko he puhua ja jutella näille veteraaneille”, vaikka ovat todella hyviä kuuntelijoita. Kaikilla vet sujunut todella hyvin. Tämä yksi ennakkoluulo.”
- ”Ennakkoluuloja mm. ’Haluaako nuoret mukaan hallitustyöhön?’, ’Voimmeko/haluamme ottaa nuoria hallitukseen?’ ja ’Mitä nuorella on antaa hallitukselle?’”
- ”Ennakkoluulo on hieman ruma sana. Väkinen on odotuksia, niiltä on vaikea välttyä. Vaikka niitä on, täytyy olla näyttämättä niitä! Kyllä odotuksia/luuloja voi olla, kunhan niitä ei näytetä tai ne eivät ole esteenä esim. nuoren kohtaamiselle tai mukaan ottamiselle.”
- ”Ennakkoluulot ovat ongelma vain, jos niistä ei ole tietoinen. Jos niitä reflektoi ja pyrkii pääsemään niistä eroon, kaikki ok.”
- ”Ennakkoluulo sanana ok, sehän ei ole tietoa tai kokemusta, vaan oletus! Se on sanana aika hieno, koska ennakkoluulon voi aina korjata oppimalla ja kokemalla asioita.”

Oivallukset

Keskustelun päätteeksi osallistujat tekivät yksilöpohdintatehtävän ja kirjoittivat lapulle päällimmäisen ajatuksen tai uuden oivalluksen, jonka saivat keskustelun aikana. Alle on koottu osallistujien oivallukset sellaisenaan.

”Bisnesmaailman opit käyttöön vapaaehtoisten rekrytoinnissa: tehtävien mallinnus / paketointi, big datan käyttö ihmisten kiinnostuksenkohteiden selvittämisessä (googlehaut yms.), markkinointi ammattimaisesti eikä mututuntumalla, somen hyödyntäminen.”

”Nuorten motivaatio ja kannusteet vapaaehtoistoimintaan

- toiminnan ”palkka” on jotain muuta kuin rahaa
- ohjauksen tarve erilainen erilaisilla vapaaehtoisilla
- → oikea vapaaehtoistyö oikealle tekijälle
- → vapaaehtoistoiminnan uraohjaus?!”

”Vapaaehtoisuus on vapaaehtoista harrastusta, joka tuottaa iloa saajalle ja antajalle.”

”Vapaaehtoistoimintaa järjestävien tahojen pitäisi tehdä enemmän tuotteistusta tehtäviinsä nuorten kanssa ja toimia hyvänä yhteistyökumppanina oppilaitoksiin päin, jotta oppilaitokset kokevat yhteistyön heitä hyödyttävänä, eikä rasittavana elementtinä.”

”Nuoria kiinnostaa, mutta miten se tieto siirretään niille? (Ei ole kysytty?)”

”Räätälöinti

- rakenteiden tulisi joustaa, jotta toiminnan yksilöllistäminen olisi mahdollista → lisää motivaatiota lähteä mukaan”

”Mikä motivoi nuoria vapaaehtoistoimintaan?

- uuden oppiminen
- vapaaehtoistoiminnan polku
 - opiskeleminen
 - työpaikka
- vapaaehtoistoimintaa arvostetaan työpaikoissa

Eli korostaa vapaaehtoistoiminnan tärkeyttä elämän poluille.”

”Nuorten pariin pitäisi päästä jo peruskouluaikana, jotta vapaaehtoistoiminta tulisi heille tutuksi → tietoisuutta heille, että vapaaehtoistoiminta on hauskaa myös tekijälle.”

”Nuoret mukaan ohjatusti vapaaehtoistehtäviin. Nuoria kohtaan osoitetaan kiinnostusta ja tarjotaan mahdollisuuksia kehittyä ja onnistua 😊”

”Vapaaehtoistoiminnasta nuorelle harrastus

- asenteet:
 - ”Miksi tehdä toimintaa josta ei saa palkkaa?”
 - ”Eri instanssien erilaiset pelisäännöt”
 - alle 18-vuotiaiden joukossa valtava voimavara”

”Yhteistoiminta, voimavarat eri toimijoilla yhteen ja vapaaehtoistoiminnasta tietoa jo esim. peruskoulussa.”

”HAUSKUUS ON TÄRKEÄÄ!”

”Alaikäiset vapaaehtoiset on mahdollista ottaa mukaan vapaaehtoisiksi ”pariuttamalla” heidät täysi-ikäisen vapaaehtoisen kanssa.”

”Nuoret ovat kiinnostuneita vapaaehtoistoiminnasta, heitä pitäisi myös suoraan pyytää mukaan – ennakkoluuloista huolimatta.

Harrastus – vapaaehtoistyö -keskustelu oli mainio.”

”Nuoren voimavarat saadaan vapaaehtoistyöhön vuorovaikutuksellisen dialogin kautta. Pysyvyyttä huomioimalla nuorten toiminta. Kiitos on pieni mutta merkittävä sana.”

”Kokemukset opettavat, olivatpa ne hyviä tai huonoja (tarkoiton: miellyttäviä tai epämiellyttäviä) ja eniten ne opettavat, jos niitä jakaa. Jos toimijoilla olisi kanava jakaa kokemuksia nuorista vapaaehtoistehtävissä, voitaisiin oppia myös toisten huomioista ja oivalluksista.

+ Perusasioistakin tarvitaan muistuttelua.”

”- Pysähtyminen yhteisen asian äärelle ilman älylaitteita.

- Rauhallista, syvällistä keskustelua 😊

- Asioilla on useita puolia ja niitä voi katsoa eri suunnista.

- Ennakkoluulo ei ole kirosana.”

”Keskustelu avasi ajatussolmun harrastamisen ja vapaaehtoistyön välillä.

Koko päivässä ja myös tässä korostui henkilökohtaisen kohtaamisen merkitys vapaaehtoistyössä sekä ylipäättään kommunikaation tärkeys elämässä yleensä, mutta myös vapaaehtoistoiminnan organisoimisessa.

Jäin kaipaamaan pamun (palvelumuotoilu) & design thinking -työvälineiden käyttöä asian käsittelyssä `miten saada uusia vapaaehtoisia`.”

”Digitaalisessa(kin) maailmassa ihmisten välinen kohtaaminen on lähtökohtana kaikelle kanssakäymiselle.”

”Mikä arvo on vapaaehtoistyöllä?

Missä menee vapaaehtoistoiminnan ja harrastuksen rajat?

Nuorille tilaa ja luottamus toteuttaa niitä asioita, joita he haluavat ja joissa he ovat hyviä!

Ravistele omia ennakkoluulojasi.

Kuuntele!”

”YKSILÖLLINEN KOHTAAMINEN”

”Nuorten tekemän vapaaehtoistyö on merkityksellistä monesta näkökulmasta. Nuorelle se voi olla portti / väylä opiskeluihin tai työelämään. Me työntekijät tai `vapaaehtoistyön kohde` voi oppia nuorelta paljon. Nuorissa on paljon osaamista, jonka hyödyntämättä jättäminen voi erottaa sukupolvia toisistaan.

Pohdinta: Voisiko nuorten toimia toisille nuorille vertaistukijoina? Nuorten yksinäisyys on lisääntyvä asia.”

”Lopputulemana toivon että me saamme meidän vapaaehtoistoimintaan mukaan nuoria → vaatii hieman kehittelyä miten sen teemme!”